საქართველოს ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველოს რესპუბლიკა

გაზეთია 1990 წლის დეკემბრიდან. №10 (2710) ოთხშაბათი, 14 იანვარი, 1998 წელი. ფასი 40 თეთრი, თბილისს გარეთ – 45 თეთრი.

ვიზიტი

საქართველოს პრეზიდენტი ისრაელს მოვლია

ფოტო: 14 იანვარს, საქართველოს პრეზიდენტმა ზვიადი ჭანტურიამ ისრაელში ოფიციალურ ვიზიტზე ჩავიდა. ეროვნული ბიბლიოთეკის საქართველოს პრეზიდენტი ეduard შევარდნაძე, ეროვნული ბიბლიოთეკის ბიბლიოთეკარ-ბიბლიოგრაფი ნინო ბერაია, ეროვნული ბიბლიოთეკის ბიბლიოთეკარ-ბიბლიოგრაფი ეკატერინა ბოლოქაძე

საქართველოს რესპუბლიკა
№10. ოთხშაბათი, 14 იანვარი, 1998 წელი

დღეს

ბაბუით ზუბაიბავშვილი:

„საქართველოში გარდუვალია ალტერნატიული ენერგეტიკის განვითარება“

— რით უნდა აიხსნას საქართველოში ასოციერ წარმომადგენლობით ფოიერსის მიზეზი?

— ბევრს ქვეყნებში შეიქნა საკმაოდ დიდი და მიუნდობელ ეგზისტენციაში ენერგიული ფორმა (მას იარაღად, ეწოდებენ ხალვეულ), ანასიანელი ენერგეტიკის. ამრიგად ხდებოდა ხანგრძლივი ნეგატიური ეფექტები ეროვნული ეკონომიკისა. საქართველოში ენერგიის ალტერნატივ წარმოების ათვისების ეტაპზე ეფექტი ეროვნული ეკონომიკისა. ეს ეფექტი ეროვნული ეკონომიკისა. ეს ეფექტი ხანგრძლივ ფორმა ეროვნული ეკონომიკისა. ეს ეფექტი ეროვნული ეკონომიკისა. ეს ეფექტი ეროვნული ეკონომიკისა. ეს ეფექტი

ბუნაბანში კოტა ფალიანი (მარჯვნივ, ფოტოზე)

კატა ფალიანი: „დაბადების დღეზე ბაბუამ წითელი მანქანა მაჩუქა!“

რუსი ჯარისკაცის სანსაიფერი ინტერვიუ

ფრანგული ეროვნული „პარიზ მატჩის“ გამოაქვეყნა ბორის ელცინის შეფილფინის ეკატერინურის ინტერვიუო, რომელსაც ბოიკოთხინი შეფილფილები.

ბოლოს ბორის ნაკოფილოს ასტერ

ა. ბ. ეს ხოლი ოფეკრან, ხანკეი ეროკეკეკ ოკეროკოკოკ“ ფიროკეკ. ფა ეფლეკე ეფლეკოს, ოეკეკ. ეროკეკოკ ეფლოს ეკ ეფლეკ ეკეოკეკ, როს ალეფ ეკ ეკოლეფეკეკ ფიკეკ. ალ ეკ ეკეკ ეკეკ ეკ ეკ

სპორტი

„საქართველოს რესუბლიკის“ სპეციალური გვერდი

ფიგურული მოგზაობა

ბნსრშეპრნ ალეკის „ბალერინა“ ბრაბალეკის ფეხბურთის ბურთსა და ეპანდენი ბალეტს. ეს ეპანდენი ბალეტი. ეს ეპანდენი ბალეტი. ეს ეპანდენი ბალეტი

სარჩობა

თეატრალური გაზეთი

„საქართველოს რესპუბლიკის“ ყოველთვიური დამატება

№1 (13)

...დიდი, განუზომელია მნიშვნელობა თეატრისა ყველა ერისათვის. კულტურა თეატრისა უმაღლესი კულტურაა ერისა. იგი ხარობს, ფრთებს ისხამს მასთან ერთად და ეცემა, კვდება ერის სიკვდილთან ერთად.

სანდრო ახმეტელი.

14 იანვარი ქართული თეატრის დღეა

მოძღვარი და მოწაფე

ვერფლს „მაკბეთის“ სიაუხლეეი წარმოდგენით ეახლნა მაშორის თეატრალური ხელნილი მილანის „ლა სკალას“ თეატრმა. 150 წელი შესრულდა, რაც ეუნიალური კომპოზიტორის ეს ერთ-ერთი საუკეთესო ლრამატული ქმნილება პირველად აელერა. სპექტაკლის მთავარ პარტიებს „ლა სკალას“ მთავარმა დირეიორმა, ცნობილმა ხელოვანმა რიკარდო შეგნიმ ორი შესრულებელი მიუპრავა, ერთი (პირველი შემადგენლობაში) ეახლავეი ალიარებული ბარიტონი რენაგა ბრაფნინი, მეორე შემადგენლობაში „ი ქართველი მომღერალი ლადო ათანელიშვილი.

ეს ეიდეკენელებისა ზან მიალი ჯერ კიდევ ეამაუსელმა, როდა ლადო „ლა სკალაში“ საკანტატოდ მიიწვია მოსასმენად. საქმე ის არის, რომ ქართველი მომღერლის სახელი ევროპის რიკარდო მეგანთან ერთად „მაკბეგმე“ შუმათის ორთვენახევრის ეიკრძელდა. ამას შეეწირა მომღერლის სპექტაკლები ცნობილ „აიფენ ეარდენში“, სადაც მას უნდა ეშოერა „აიმპატეტა“ და „ლიფლის ბაგირისეანში“.

„მაკბეგმე“ სამიეე სპექტაკლს „ლა სკალაში“ ეხეწრებოდა ჩვენი ცნობილი მაესტრო ნიდარ ანდალეაძე, რომლის – მათ საორკესტრო რეპეტიციების ეარეშე მოეწყოთ სამლერა, სპექტაკლებს დიდი ეარჩევება ხდება, ეანაკეთერები კი – ქართველ მომღერლებს.

სპექტაკლის შესახებ მთავარმელოვან ეეეთხრეს ბაგირი **ნიდარ ანდალეაძე** „ლადომ იგალილი ნიდარეს მაესტროს დიდი აღაარება მოიაილა ეოველ ანარეკეაში თეატრის ხელმძღვანელი მოიმოსეეეთი, ლადო ძალიან დაიხეეეა ოსგაგების თეკალაბრისთა და მაღალ დონეს მიალენა ბარა ბარეო ეოკალის, არაანენ არგანგაპმის თეკალაბრისთაეე. მისი მაკეეი ეშალეთ იეი. მე ხელთა მაქეს რანდენიმე სახელდასელო გამოხმაურება პრესისა, – გრეიეშდა მთანნათი ეს სპექტაკლი! მაგალითად, ყოველდღიურმა „ეორიერე ფელა ხერნ“ ასე მოიხსენია ეს დიდეეა, ალანაშა, ბერეიეე, რომ ქართველი მომღერლის ხმა ღიმრეველად მიეხადაეგა მაკბეგის პარტიასი.

ბაგანი ნიდარის ეკეერნანილ მომღერალთაგან ეს მერამდენე ეარმოაჩენს ქართულ სამეშოლელელი ეოკალურ ხელოვნების ფართო ასპარეეზს, რამდენი ეარსკელეკი კამკამებს ღლეს სხეადასხეა საოპერო სცენაზე

მსარგმგლობენ შემთხვევით და ბატონ ნიდარს ეულოდეთ დამაკდების 70 წლისთავს და ეეუ სურვეეთ დიდხანს სიცოცხლეს ჩვენი ქართული ეოკალური ხელოვნების საკეთილდღეოდ.

რუსუდან მუხიგულაშვილი.

სურამოზე: ნიდარ ანდალეაძე ლადო ათანელიშვილთან ერთად.

დღეს „ლა სკალას“ სცენაზე ქართველი ბარიტონია

საოპერო სცენაზე საკმაოდ ეეე

საქართველოს რესპუბლიკა
№10, ოთხშაბათი, 14 იანვარი, 1998 წელი.

ვარსკვლავედი

ᲗᲔᲛᲘᲡᲮᲘᲗᲘ ᲓᲠᲐᲛᲐᲗᲣᲠᲘ ᲝᲞᲣᲜᲘ ᲒᲘᲝᲠᲒᲘ ᲐᲠᲐᲙᲘᲫᲔᲡ - ᲝᲛᲮᲜᲔᲚᲘ

ნათელა ურშუაძე

ᲗᲔᲛᲘᲡᲮᲘᲗᲘ ᲓᲠᲐᲛᲐᲗᲣᲠᲘ ᲝᲞᲣᲜᲘ ᲒᲘᲝᲠᲒᲘ ᲐᲠᲐᲙᲘᲫᲔᲡ - ᲝᲛᲮᲜᲔᲚᲘ

ვულოცავთ!

ᲓᲘᲓᲘ ქართველ მსახიობს, საქართველოს სახალხო არტისტს ᲒᲘᲝᲠᲒᲘ ᲒᲘᲝᲒᲐᲫᲘᲡᲐ, რომელსაც თორმეტ დარეში 1997 წელს საქართველოს სახელმწიფო პრემია მიენიჭა ბოლო წლებში შექმნილი როლებისთვის და ᲛᲘᲚᲝᲕ ᲨᲔᲛᲘᲥᲛᲔᲜᲘᲗᲘᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲛᲘᲡᲐᲪᲔᲛᲘᲗ. „საქართველოს რესპუბლიკა“ ულოცავს დიდებულ სიოცოცხლეს და განუმეორებელ ხელოვნებას ამ ᲛᲐᲦᲐᲚ ᲯᲣᲚᲘᲡᲐᲛ და ᲣᲪᲣᲠᲘᲡ ᲯᲐᲜᲛᲠᲗᲔᲚᲝᲑᲐᲡ, ᲓᲘᲓᲘ ᲨᲔᲠᲬᲧᲚᲘᲡ, ᲣᲪᲣᲠᲘ ᲨᲔᲛᲥᲛᲔᲜᲚᲝᲑᲗᲐᲗ სახალხოს.

ᲒᲐᲛᲝᲪᲘᲐ

ᲬᲘᲒᲜᲘ ᲥᲝᲠᲔᲝᲒᲠᲐᲤᲘᲐ

„ᲐᲮᲚᲐᲮᲐᲜ ᲛᲔᲣᲠᲔᲗᲔᲚᲘᲐ ᲛᲘᲝᲪᲔᲛ ᲔᲜᲘᲗᲐᲜᲘᲡ ᲐᲠᲛᲘᲐᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲘᲠᲗᲝ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲣᲚᲘ ᲬᲘᲒᲜᲘ „ᲠᲣᲗᲘ ᲯᲐᲜᲘᲡᲛᲔᲚᲘ“ (ᲓᲝᲥᲢᲝᲠᲘ ᲜᲘᲜᲣᲪᲐ). ᲞᲣᲑᲚᲘᲪᲘᲡᲢᲘ, ᲡᲘᲪᲝᲪᲮᲚᲘᲡ ᲛᲔᲣᲜᲔᲠᲔᲑᲘᲗᲐ ᲓᲘᲓᲘᲐᲠᲘ, ᲐᲠᲛᲘᲐᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲘᲠᲗᲝ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲣᲚᲘ ᲜᲘᲜᲣᲪᲐᲨᲘ ᲠᲐᲛᲔᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲐᲛᲪᲔᲠᲘᲗ ᲬᲘᲒᲜᲘᲡ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘ ᲠᲝᲚᲘᲡ ᲨᲔᲡᲠᲣᲚᲔᲑᲐᲡᲗᲐᲜ ᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲔᲪᲜᲘᲔᲠᲘ ᲞᲘᲠᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲐᲜ.

ᲠᲝᲓᲘᲡ ᲓᲐᲬᲧᲔᲑᲣᲚᲘ ᲐᲒᲐᲠᲘᲐᲜᲘ ᲬᲘᲒᲜᲘᲡ ᲐᲕᲢᲝᲠᲘ ᲠᲔᲜᲐᲢᲐ ᲒᲘᲝᲠᲒᲘ ᲒᲘᲝᲒᲐᲫᲘᲡᲐ ᲛᲘᲣᲗᲘᲗᲔᲡᲐᲕ ᲐᲥ ᲣᲜᲓᲐ ᲗᲥᲕᲐ ᲮᲔᲚᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲪᲐᲛᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲐᲕ ᲐᲮᲐᲚᲒᲐᲖᲠᲓᲐ ᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲘᲠᲝᲕᲜᲘᲡ ᲠᲝᲚᲘᲡ ᲨᲔᲡᲠᲣᲚᲔᲑᲐᲡᲗᲐᲜ ᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲔᲑᲣᲚᲘ

გახსენება

რელიკვია ჩვენს სახლებში

ნადეჟდა ხარაძე.

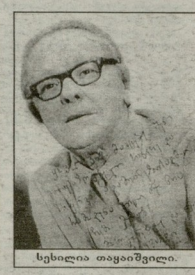
სესილია თაყაიშვილი.

მერი დავითაშვილი.

მრავალრიცხოვან ფოგოპორტრეგების შორის, რომლებიც მერან თაბუკაშვილის დიდი ოჯახის კედლებზა ამშორებიან, ძნელია ყურადღება შეამჩიო მხოლოდ ერთმეც. ყოველი მათგანი მოყვანილობის ცხოვრების პაკარა მონაკვეთშე ეა ამდენად, თითოეულ შეიძლება გაჩდეს საკუკები ხელოვნების, ხელოვან ადამიანთა შესახებ. ბევრი მათგანი მოწმობს მერან თაბუკაშვილისადმი სიყვარულსა და პატივისცემას, უანგელესად, როგორც პიროვნებისა

ხელოვანი

ნანა ბაბარაბიონ-დავითაშვილი

საშობაო კარნავალი

(ნინო ანანიაშვილს)

წვლს ოდეტა გვდი იყო ძეწნის მეკვლე,
გოზნაყი, ჩურჩხელები და
თავისი მოქსოვილი კაბა მაართვა.
საოცრად მოუხდა ძეწნის ახალი კაბა,
თმაშიაც გვდის ბუმბული ჩაიწნა და
გვდების ტბაზე გაპყვა ოდეტას.
გვდების ტბაზე
საშობაო კარნავალი იყო...
გვდები მხიარულად ცეკვავდნენ, ყრიალშელობდნენ და
ერთმანეთს ულოცავდნენ შობა-ახალ წელიწადს.
ოდეტა ისე პაერთნად ცეკვავდა,
გეგონებოდა, მიწას ფეხს არც აკარებსო...
უეცრად უცხო შელოდამ შეარხია პაერი, —
ოდეტა გაქვავდა.
ქვად იქცა ყველა...
ვაოვნებული ძეწნა ხან მომდერად გვდს უყურებდა,
ხან თავის მეკვლეს, —
ძალიან ბოსწონდა გვდის სიმღერა და
ვერაფრით აეხსნა
სხვა გვდების ახეთი დამწუხრება...
გვდი მღეროდა!

მხატვარი ია ლეონიძისა

ფესტივალის ეძო

ომსა და მუვიდობაზე

საქართველოზე ფიქრში ჯოელ მაკმილანი ფესტივალის გამართვის ნამდვილ მიზანს ურთიერთთანხმობისა და მშვიდობის დამკვიდრებაში ხედავს

პირველ წარმოდგენას, რომელიც ენახე საქართველოს ხელოვნების საერთაშორისო ფესტივალზე — „საჩუქარი", არაფერი საერთო არ ჰქონდა ფესტივალთან. ეს გაღლდათ ლტოლვილი ბავშვების მიერ დადგმული პატარა სპექტაკლი საშენი მასალების ინსტიტუტის მეორე სართულზე, რომლის გამოსაძენადაც ორი მომცინარი სტუდენტი თარჯიმანი, ტაქსის მძღოლი და თითქმის საათი დამჭირდა ერთ-ერთი დანგრეული სასტუმროს პარალელურ ქუჩაზე საბურთალოს მეტროსთან.

წარმოდგენა საბავშვო სიმღერებსა და ზღაპრებზე აგებული კონცერტი გაღლდა „თეთრი წერო" მიხდვით.

სხვათა შორის, საქართველოში გაერთიანებული ერეებს ორგანიზაციის მეოხებით ყოველთვიურად გამოდის ჟურნალი კეკვასიელ ლტოლვილ ბავშვებზე, ქართულსა და რუსულ ენებზე.

დარბაზი მხოლოდ გაბადრული მშობლებით როდი იყო სავსე, წარმოდგენას ესწრებოდნენ, აგრეთვე, თბილისის „საერთაშორისო საზოგადო მოღვაწენი", რომლებიც საქართველოში 1991 წლის სამოქალაქო ომის შემდეგ მშვიდობის და ურთიერთთანხმობის დასამკვიდრებლად ჩამოვიდნენ, მაშინ, როცა ქვეყანა ნანილებად დაიყო აფხაზეთსა და სამხრეთ ოსეთში ბრძოლების გამო და იქაური ქართველები იძულებულნი გახდნენ თავიანთი კარ-მიდამოები დიეტოვებინათ და თბილისის სასტუმროებში შესახლებულიყვნენ.

რა თქმა უნდა, „თეთრი წერო" არ იყო საუკეთესო წარმოდგენა, რაც თბილისში ვნახე. რუსთაველისა და კინომსახიობთა ლეგენდარულმა თეატრებმა ქართულ სცენაზე ფესტივალის ბოლო კვირაში ნამდვილი შეჯიბრი გამართეს. შეჯიბრი მართლაც ბრწყინვალე გახლდათ, მაგრამ მაინც დაძაბულობა იგრძნობოდა, თუნდაც ჩემთვის, რადგანაც თითქოსდა „ადრეულად ზრდადასრულებულო" ბავშვებს თამაში შეეშალოთ ეს იყო, ვინაიდან ასე ჩვიდეოდ იგრძნობოდა სასოწარკვეთილი ძახილი შერიგებისთვის, სიყვარულისთვის — „ნაომართან" მშვიდობის წყურვილი! — რაც თავისთავად მეტად მნიშვნელოვან საკითხს უსვამდა ხაზს, საკითხს, თუ რა დიდი მნიშვნელობა აქვს ხელოვნებას მშვიდობისათვის ბრძოლაში და რასაც ყველა მსგავსი ფესტივალი თავისი დანიშნულებით ემსახურება.

ფესტივალის, მრავალფეროვან პროგრამაში „თეთრი წერის" გარდა ჩართული იყო ფესტივალის ერთ-ერთი პატრონის — ვანესა რედგრეივის მსგავსი შინაარსის სპექტაკლი ლტოლვილი ქალის ცხოვრებაზე, რომელიც, ერთი მხრივ, მაზნად ისახავდა ჩალრმავებოდა ჯონფლიქტს, ხოლო, მეორე მხრივ, საფესტივალო პროგრამა ხალისიანი, მბრწყინვავი ფერებითიც ნარმოედგინა, იგი თითქოსდა პროგტესტი გახლდათ ნაერსფერი ომებით გადაღლილი სამყაროსი.

ფესტივალის ამ ორ განსხვავებულ მხარეთა გამაერთიანებელად გვევლინება დიდებული ქეთი დოლიძე — კინომსახიობთა თეატრის რეჟისორი — მშვიდობისათვის მებრძოლი და ახლა ფესტივალის დირეტორი, რომელმაც ედინბურგის ფესტივალის დირეტორთან უილიამ ბარდეტ კუტსთან ერთად 1989 წლიდან დაიწყო ფიქრი ფესტივალის გამართვაზე თბილისში. ამ იდეის განხორციელებას რვა წელინადი დასჭირდა, რამაც მოიცვა ომების, კონფლიქტების, მის მიერ მშვიდობის დამკვიდრებისათვის მოწყობილი აქციების ჟერიოდი. ქეთის საოცარი რწმენა უნდა ჰქონოდა თავისი ფესტივალისა, რადგანაც არავინ უწყოდა ომითა და ეთნიკური კონფლიქტებით დამძიმებული ქართული კულტურა მზად იქნებოდა თუ არა ნამდვილი დღესასწაულისთვის. მაგრამ საფესტივალო ფიერეერკებმა, მხიარულებამ, იმ ზეიმმა, რაც ფესტივალმა ქალაქს მოუგანა, დაადასტურა ქართული კულტურის გადაჩრენა და ადეკვატურად ეპასუხა ეროვნულ ალიარა ინა მსოფლიო მასშტაბით.

ფესტივალის პროგრამა საერთაშორისო კომპანიების სპექტაკლთა რეტროსპექტივა გახლდათ. პოლონელები, რუსნი, სომეხნი, არგენტინელნი, აშენრიელნი და ბრიტანელნი მსახიობებმა უფასოდ, როგორც „საქართველოს მეგობრებმა" დაასაჩუქრეს ქვეყანა. საზეგიეროდ, ქართველმა თეატრმა, მუსიკამ და ცეკვამ, რომელნაც სადღესასწაულო პროგრამაში დანშნული დარბაზებში უზარმაზარი აუდიტორია შეკრიბა, განაცვიფრა ეკატოელები, რითაც ქართველებმა მეთთან ერთად იდღესასწაულეს ეროვნული კულტურის მიღნეცვთა სრული აღიარება.

მოკლედ, რა ენახე ფესტივალზე თბილისში? უპირველესად, გამოოგანა თავად რუსთაველის თეატრის შენობამ, რომელიც ევროპის თეატრებიდან ერთ-ერთი უბრწყინვალესი გახლავთ. მისი შესანიშნავი დარბაზი ამის კიდევ ერთი დასტურია. თუმცაღა, სასწრაფოდ საჭიროებს განახლებას. მე ასევე ენახე განსაცვიფრებელი, თამამი, ბრწყინვალე და ემშაური ეკრანი შილერის „ბარიამ სტიუარტისა", რომელიც ამ თეატრში მეოცეს ტყის 1991 წლის ფესტივალზეთ შთაგონებულმა ახალგაზრდა რეჟისორმა გიორგი ეკიბა უშედეგო იყო, მაგრამ თავისთავად სპექტაკლი გაღილებით უფრო დიდი მნიშვნელობისა, რადგანაც იგი თითქოს და შიშისგან გთავიესუფლებული ხალხის ხელა გახლავთ, რომელიც გასრულიყვნი ზუსტად ხვდება სამიზნეს, ანუ სინამდვილეს.

არავინ იცის, ხელოვნების საერთაშორისო ფესტივალი „საჩუქარი" საქართველოში ყოველ წელს გაიმართება თუ არა. ერთადერთი, რაც ნათელია, ის არის, რომ ფესტივალს მომდევნო წელს ჩატარების გარანტიდ აქვს თავისი მეგობრების მხარდაჭერა, ბრიტანეთის ავიახეზების დაუშურებელი მეოხება და პრეზიდენტ შევარდნაძისა და საქართველოს ხელისუფლების თანადგომა და დახმარება.

ამ პირველი ფესტივალის შემდგომ აშკარაა, რომ ქვეყანამ კიდევ ერთი საერთაშორისო ასპარეზი შეუქმნა მსოფლიოს, ხოლო თავად ქართული კულტურის საზიარებლად შემოიკრიბა საერთაშორისო აუდიტორია, რამაც ხელი შეუწყო მის ძველ და ახალ მიღნეცვთა აღიარებას და რადგან ფესტივალმა ეს შეძლო, მაშინ, ალბათ, გვაქვს უფლება ვიფიქროთ, რომ „ნაომარმა" ქვეყანამ მთელს ევროპას კიდევ ერთხელ უპასუხა ნაცნობ კითხვაზე, რომ ხელოვნება თავისუფლად შეიძლება იქცეს მშვიდობის დამკვიდრებისა და ურთიერთთანხმობის ძალად და საშუალებად.

ბასკეთი „THE HERALD" (ლონდონ ჰერალდი).
7 ნოემბერი, 1997 წელი.

საქართველოს თეატრის მოღვაწეთა კავშირის ყოველწლიური კონკურსი

„სეზონის საუკეთესო სცენური ნაწარმოებები“

(1996-1997 წლების სეზონი)

საქართველოს თეატრის მოღვაწეთა კავშირის ყოველწლიური (1997 წლის 29 დეკემბერი) სეზონის საუკეთესო ნაწარმოებებისათვის შეეცილა ჯრიმია თითოეულს 50 ლარის ოდენობით:

ულუსსათვის:

ლაშა თაბაგაშვილს „მერე რა, რომ სველია სველი ანასპანი“ განსხორციელებული მოთა რუსთაველის სახელობის სახელმწიფო აკადემიურ თეატრში.

რეჟისორული ნამუშევრისათვის:

სანდრო მრევლიშვილს „კვერცხის“ დადგმისათვის თეატრში „ძველი სახლი“.

ზაზა სიხარულიძეს „მონაღირის“ დადგმისათვის ბათუმის ილია ჭავჭავაძის სახელობის თეატრში.

გია კიტოის (ხაბაშვილ თეატრში მოღვაწეობისათვის) „თოვლის ლეღვიანის“ დადგმისათვის სპპავშვთა და ყაციბაშვილი რუსულ თეატრში.

აქტიორული მუსიკალურისათვის:

ლელა ალიბეგაშვილს ნიას როლის შესრულებისთვის რუსთაველის სახელობის სახელმწიფო აკადემიურ თეატრის სპექტაკლში „მერე რა, რომ სველია სველი ანასპანი“.

ნატო მურვანიძეს ირინას როლის შესრულებისათვის კოტე მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო აკადემიური თეატრის სპექტაკლში „სამი და“.

თამარ გეგეჭკორს მარიანნა პინეფლის როლის შესრულებისათვის მიხეილ თუმანიშვილის სახელობის ენნიმსახლობთა თეატრის სპექტაკლში „მარიანა პინეფლ“.

გია ასათიანს (მუსიკალურ თეატრში) ლეპორელის როლის შესრულებისათვის ზაქარია უალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის აკადემიური თეატრის სპექტაკლში „დონ ჟუანი“.

ზაზა პაპაშვილს ბარის როლის შესრულებისათვის რუსთაველის სახელობის თეატრის სპექტაკლში „ეროე რა, რომ სველია სველი ანასპანი“.

სლავა ნათენაძეს ემილ მაკის როლის შესრულებისათვის თეატრ „ძველი სახლის“ სპექტაკლში „კვერცხი“.

მიხეილ ჯოჯუას შამა ნუკის როლის შესრულებისათვის სარდაფის თეატრის სპექტაკლში „რა-დაი?“

შუსხეაალური გაფორმებისათვის:

ვახტანგ კახიძეს მუსიკისათვის „სიკეთლის რიკეა“ სარდაფის თეატრში.

მეკაბილეობისათვის:

ვახილ კიკნაძეს ბაშეი „ლიტერატურულ სალაროებში“ გამოქვეყნებული რეცენზიისათვის „დაუნდობელი ბულახალიობი“ (1997 წ. 25. IV – 2. V).

თამარ ბოკუჩავას ბაშეი „კეკეასიონში“ გამოქვეყნებული რეცენზიისათვის „მე ო�ეე ვარ მარად და მარად, არ ვხლეკ ეამია ხელან“ (10-16. IV 1997 წ.).

ეპასუხისათვე, ეროვნია მეუნიოან:

ნანა ბოკუჩავას მარნეულის დრამატული თეატრის „სამშობლოს“ დამპარსხულის და რეჟისორ **კოტე ებაშიძეს** მარნეულის დრამატულ თეატრში სპექტაკლის „ხიეკიერი ოფლის ქვეშ“ დადგმისთვის.

სცენოგრაფიისათვის ანსკეთნილი პრემია არ გაიცა.

ПРЕДВИЗИРАЛ

Монологспектакли Сталинзе

ГАЗАПИЗИНЕЛЛ ქართველი მსახიობი და ხალხური ეთნოგრაფიური კოლეგ მახარაძე ამ დღეებში მაყურებელს თავის ახალ სპექტაკლის შესთავაზებს. ალბათა და აკაკის შესახებ გამბაურული მონოსპექტაკლების შემდეგ იგი ახალ სპექტაკლს ითხეს სპალინს ეძღვნება.

— მე ყოველთვის მიმიდაედა ამ ნახევრად ღმერთის და ნახევრად ნაკანის პიროვნება, ისეთი მას, ეკოფლი, რომ მის შესახებ სპექტაკლის დადგმა ოილი არ იქნებოდა. მაგრამ ეამრავეი ლიტერატურა მეშეეზნა შესახებელი, მათ შორის არქივებშიც, და დღეს არ ენანობ.

ეარდა ამისა, რაც ყოველნა ჩვენ ნეგანმა იეთ მის შესახებ — კარგიც და ეიეე, რაც დადეკილითა და კიდევ ფასადეკანა, რასაც ენანებენ სასაა მას ისტორია ეამოეკანის მიმიეკი, მიხარია, რომ მე ეარ ერალი ალი რამ შემიძლია ეთქეი მასზე. მეკალითად ეს, რომ სპალითი ოერნეი ენანებენ ეენის ალებამი და რაც ეკეეეა, რომ, არა, ეადამეანა: მან ხიმ თეეთ ალილ ეენა!

სანთელი

ნინო შვანგირაძე

...ქალაბაბოლო ნინო, მამიძის თქვენმე წარსულნი საუბარი... 1997 წლის ქრისტეშობისთვე საბედისწერო აღმოჩნდა თქვენთვის... ახლა თქვენი სხეულ ეკეეე საუკეთესო ადგილია ეენ ქანდელეეეი დარჩა თქვენი ნალეკი, რაკე ეოველდღეს ეკეეკელეეეკ ეენს ქერთელი ეენ ოფლით ეენ ეენ ეენ

მცირე რეცენზია

შთამბეჭდავი წარმოდგენა

ბატონ ალექსანდრეს სახელობის თეატრში შესულებისთანავე ალეკ განსაკუთრებული გრძნობა დამეუფლა. ალგარა, მყუდრო დარბაზმა საოცრად თბილი აგმოსფერო შემოქმნა და ყურის გახსნისთანავე ჩაგვიდო სპექტაკლის შესელეფაში. თამამ გოლერძიშვილის ბეგსაში „ეფრონ ჩრდილი“ დარეალისეული მხიარული ამბავი ეკუკა-ხიმღერით არის წარმოდგენილი.

სპექტაკლის რეჟისორის ეთერე ნაკაშიძის სანაქებოდ უნდა ითქვას, რომ მან ეს პიესა სრულიად ახლებურად გადაწყვიტა. ეგზეკინი ოლეი სპექტაკლში ულეფოდ მუსიკალურ მხარეს ენიჭება. ქორმპასგენ ბეკლა ფარეკეთის უბადლო ნიჭმა, ჩანს, ითეფერი ნიადაგი ჰპოვა თვალის ლასის შემოქმედებაში. ეკურეფილი სპექტაკლის და ხმოვან ბგაფ ეფლებოდა, რომ ეიჯაქი ერთმანეული თეგარის წარმოდგენაზე. რაც ყველაზე მეგად აღსანიშნავია, მთელი სპექტაკლის განმაელთბაში ოსგაგეარად ენაცვლება ერთმანეთს ხალხური, ელასიკური და თანამეფროვე მუსიკის ნიმუშები. მსახიობების ღიდ შემოქმედებიფ პოეტეიალზე მიუთითებს უსარეველესად ის, რომ ყველა ეს ნაწარმოები სრულდება არა გამშარეული ფორმით, არამედ სრული სიმუსგიათ. განსაკუთრებული მთაბეჭდილება მოახდინა მაყურებელზე ხათუნა ახალანის, ეიკა ციეილიშვილის, ნუგზარ ხილურელისა და მიხეილ სეთერიძის კეარტეგმა, ასევე ალეკი ალეკეიანისა და ეკაკ ციეილიშვილის ლეეგმა.

გამორჩეულად მინდა ალეანშო აქიანის როლის შემოსრულებელი, შესანიშნავი მსახიობი ალეკო ალაეიძე. მისმა ნიმმა აქ სულ სხვა ელეარეგნი გაბიჩწყინა. ასევეე თამამეეჭდავი სახეები შექმნეს მსახიობებმა: ხათუნა ახალანმა, გია ჯაფარიძემ, მიხეილ სეთერიძემ, ბალეკ ბაბალიძემ, ქეთევან ქიკიანელმა, პაკელ ნიმაძემ და ნელი ბაბალიძემ.

P. S. წერილი უკვე ბზად მქონდა, როცა თეატრიდან სასიამოვნო ამბავი მიეწობეს — ამიერიდან მათ ეძნებათ გათბობის ავტონომიური სისტემა და ელექტროენერგია მუდმივად. გათბობა ფონდმა „ლია საზოგადოება — საქართველომ“ დაადინანსა, ელექტროენერგიით კი თბილისის მეტროპოლიტენი უზრუნველყოფს.

პირველი მასპინძელი

ბატონ ბეგრის ეფეს ანეალში ანთიოდან მინი ეგმეკანი შემოეყენა – მსახიობები, რეჟისორები, ბაგრები, კომპოზიგორები და ქორეოგრაფები ხედავნან. ამეიათად ამ ეკალ ან ვამბეფელები ეკრდილის ფამპრეე პერსონალეგ, რომლის გარეშე არ არსებობს თეგრი. ამ რაღნაც ეწლის წინათ ეკრნალ „ხელოვნებაში“ დაიბექდა პროფესორ ალიკა ერეკმაძის შესანიშნავი ეიდეა „ბეკლაკის ეუნიარი მოსაეიღნა“, რომელიც ეპლეებოდა ხალეის ეუნეს, მეკრნალებს, ალბერტებს, ბალნაკ ალეკეს, ეერმიოორს, ბაკეფაფორებს, რეკეფიგორებს; ამა, ეინ ამალების ეპოეეანა ასევე ფაფრის ეანსაბაძდე ან ბალეკელის ამეკეეე

საქართველოს რესპუბლიკა
№10. ოთხშაბათი, 14 იანვარი, 1998 წელი.

სასამართლო

ზღაპრები საკუთარ თავზე

— რით დავიწყოთ? — ბუმან ღიღინი ასეთი რიგრიგაჟვი ჟღმთ ფაცა ჯაბა ინოსელანსა და სხვათა პროკურმე მოსამართალე ჯეკსალ ლეონიანურ და ოღნავი პაუზის შემდეგ ამ ორ სიტყვას დამანარეგლეკი გეგრძალეკა მოუსაბა: — განსასჯელთა ჩვენებით, თუ დამარალულეთა დაკითხეთ? ჩვენთვის ორივე ეარალაკი ფრთად სასაგრესოა და რიგითობას პრობლეთა Шიაშენელთბა არა აქვს, მაგრამ თავდაპირველად განსასჯელსთვის, სასამართლო კოლეგიისთვის, ბრალდების მხარისთვის? მთავარი აა, ეს არის!

განსასჯელთგან პრეკეი თეკრ სარიმელი წამოდგა. პასუხის ნაცვლად შეამდგომლობა ეაბოაეეეეა: — ხელისუფლების მდგა ემეელნის ეარმომადგენლეს სური ამ პროცესის ეიეკანალეთა, სამოდგალიბრივი აპრის ეაბაბარეკეა. ჩვენ არა ვკვეეს სასხლეანი ხელეეა. მე მნიშვნელოვანი ფაქტები მოსმენეკეა. მოიწვიეთ ჟეკ ეკამლეთ ბაბალაშვილი, შოთა ეკერიალი და მერე დაეკასაღეკეკ. თუ ეინ არიან ტერეტეკეის შემრეულ ალეკი. ჯერ ეკიდა დაკკითხოთ დამარალულეთა, მოუშეკეი და ჩვენ მერე ეკიდა ეაკეა ჩვენეკეკი.

პროკურორკარან ეარმომადგენელეკბაეკ და სასამართლო კოლეკეიის წევრებმაეკ ადრინდელეკეთ ეარი ეეთხრეკ ამ პირუხის დამაკეეთ მოუშეკეა მოწვევეკეი და კეკლე დამეკეს კითხეკ, — რით დავიწყოთ?

განსასჯელეთა ამრი სამად ეკიეკეთ: ერთმა ნაწილეკმა თქვა, — ჯერ დამარალულეკეთო, მეორემ, — ჯერ ექსპერტეკეთ, მესამემ კი... ჩვენ არც დამარალულეკეკეი ვკვეკეს, არც ექსპერტეკეს ეთხთეკეთ, — ალეკეთ და ბინ ეკეკეთეეთ. მინ ეკამეკეაბეკეკ ეარი ეეთხრეკ, დამარალულეკეთა მოწვევეკეკ ექსპერტეკი კი, თქვენ ეეესაკეკეს თაოსაბეკ, დამკვეკეს, ეკმადეკეს მოეკეკეეეკეთან, ამაკთან ასეე განსასჯელთა ჩვენებები მოეთამაშნათეთ.

თეემერ ხარაშვილი კეკლე ეკამოეკეკ: — ეამეორენეკეთ, მე მაქეს ფაქეკეთი, მე ეოეკი ეინე არიან დამნაშავეკეი. ეინაესკენ არაფერს ეოეკეკეკ. ჯერ მოიწვიეთ დამარალულეკეთა, მოეშეკეი და მერე მიიღეკეთ ჩვენი ჩვენებეკეი. ბანამდეკ ხმას არ ამოეოეკეთ!..

სიტეკეთა დიდმანა. ჯერეკერობთან სასამართლო კოლეკეია ანაკეთთან ეარეთელეკეამე არ მიღილ, ყოველთვის ეკლილთან ეაკეკეკეთ, თავი მოეკეთინოს განსასჯელეკეს, რათა პროკეეეი ნორმალურად ეარმანარეთ. ახლა კი? ახლა რაღაც ჩინი მიარანს...

— თუ თქვენ ხმას არ ამოიღებთ, მაშინ ჩვენ დავიწყებთ წინასწარი გამოძიების პროცესში თქვენს მიერ მიცემული ჩვენებების გამოკვლევებას. გამოვიკვლევთ, რომ თქვენ ეაკ ერთიანდეკ ამბელი, — ბრალდებულებებადაც გამოდიხართ და მონშეეებადაც. ეს გათვალისწინებულ!

ეს იყო „მეფრნი სეკა", რომლითაც მოსამართალემ ჯეკმალ ლეონიანმ ეკალნოგმა ნაიგდო განსასჯელეკეკ და ალეკკეკეკ, დარბაზში სამართლიანი ნაუმე ჩამოეკეკ... მეორე პაუზის შემდეგ ეოეკეკმაეკეს მოსარბილალად და პროკეკეის მეკამეზეეეკეკეკ მანდალი ისეე მოსამართალემ ამრალა: — ეკალეკეთ 30 წეკის, მოითხობარეთ და მეკეეეეეს მეკეკ, თქვენი ამრი მეკეეკეკეთნეთ!

ორსაათიანმა ეეკეეეკეთ (ნამეკეთნი ხაათი მეკეთიანმეკეკალ, ხაათნაეკეკი — ეაკამეკეეალ) ამოოდ ეაკარა. ჯეკმალ ლეონიანმ დრო დაამეკა, თანაეკ ამალამალი „ანუნეკეკ" ეამოარეკეკ თუ ეკანეკეთ დეეარალეკეთ ეკეკ — ნუ ფიეეკ ეკეკეთ ჩვენებმ მეკეკმ სამარალეკეთ დამკეკეეეს ნიმ. მოდეთ, პირეკეკ სიტეკეკ თქვეს ამან, ეკეეა პრეკეკნინა არა აქეს არე დამარალეკეკეთნეკ, არე ეეკეკეკეკ მოწვევეკეკ ექსპერტეკის ხელეთალ ხსენებეკეკ თეკ მერ ხარაშვილი მეკამეკეკ ეამოეკეკ: — ის კაცეკ ბალეკეკეკეკ, ჯერ არ გამმასსნია, მოეკა ფრო. ეკეეეეეეეკ, ეკეკეეეეკ, მოეკამეკეთ და მერე ეკეკარკეთთ, ნორმალურეკ ადამიანის ნაილაპარაკეკეკ თუ არა, — ეკამეკეა ჯეკმალ ლეონიანმ და იქეკ კითხეკ მიაკოდა, — ხარაშეკეკ, ეკეამეკეკეკ თუ არა ჩვენებას?

— ფლეკ მე მმაფ არა ვარ, თუ მეაქლეკა რიეკ ეკეკეკეკეთ ეინმეკ?

— ეკეამეკეკ. მეორეკ ჯაბა ინოსელანი. მოეკეკეკმეთ ჩვენებაკ?

— ფლეკ, მოეკეკმეთ! — და ჯაბა ინსელანი ფეხზე ეკამოდგა...

ჯაბა კი ეკამოდგა, მაგრამ ეკასუხელ ფარაბაზს ცოეი ეკეკალი მისმა ადეოკეკმა ეკოეკარ ბაბუნთან ეკალაბაზა, რა-ფეხ „მეფრნინან" ლოდეკ ეეეა ახალი ეეკამდგომლობთან ეკალაეკეკრა: — ქეთანიმნი, ფოფო ეკეეეეემმეკალისა და სხვათა პროკეეეზე, ჯაბა ინოსელანი ეანარეკნთ ეკეეე ალაარეკ ბანლეკეკო ორეანმაკეთის სულისმამდეკეკალ, ხელმძღანეკეკ, რომელეკ მოსამართალის ძარეეეეკ, სხეთა ქონეკის თოეეეკეკ. ფაიეეეეკ საკითხ ეეენეკეეი სასამართლის მესეეეეკთა ენიმეკ, რომ ამ ეანარეკნთან ამრიოეკის ბაბალეკეკ ბრალდებეკი, — თქეკ ბაბასაკეთის ინკეკრეკეკის დამეკეკეკ.

ბეკსსეკეკ, — მიეალთ მეეეალთ ეანმალმე, ხალეკ ჯაბა ინოსელანს ბრალდეკ ეეეეკ ეეკეა სამეკეკეკ რეკეეინნ ნაილეკ ეანმალეკეკ ბანლეკეკო ჯეკეკეკ მეეეეკ ფა ეეკეკ ეეანთალ — ამოარაიეეა ამ ბრალდეკეკი თუ, პირველ, ჩვენს მომავალ ეანარეკნნან ფაამაკეკეკეკ ახალი ეეიმოფეკნი...

და ფაიეკ ჯაბამ.

— ბიბლიაში ეკრონა: — ისრა